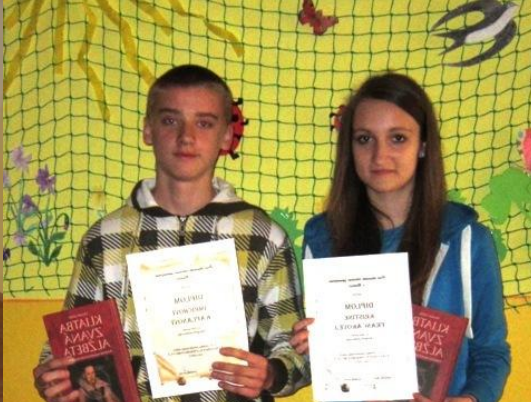

Centráčik

Občasník pre žiakov Spojenej školy, zložka Základná škola

Máj / 2014

**Spojená škola, ZŠ
Centrálňa 464
Svidník**

Milí žiaci!

Rok nám opäť rýchlo zbehol, že sme sa ani nestihli poriadne rozbehnúť. Prázdniny tu budú čo nevidieť a my sa už pomaly, ale isto chystáme na náš letný oddych, kedy budeme načerpávať sily do ďalšieho školského roka.

Určite sa väčšina z vás na prázdniny už teší, no treba si uvedomiť, že aj v škole nebola nuda a počas kratučkého školského roka sme mali na škole neúrekom aktivít a akcií, kde sme tiež získali hĺbku nových poznatkov. Vďaka rôznym akciám na našej škole sme sa trebárs spoznali so zahraničnými študentmi, prežili sme pekné chvíle na karnevale, spoločne strávili Európsky deň rodičov a priateľov školy a taktiež sa naši žiaci aktívne a svedomito zapájali aj do mimoškolských aktivít a súťaží. Také boli napríklad športové turnaje, literárne, technické a samozrejme, v neposlednom rade aj vedomostné súťaže. Myslím si, že naša škola bola vo väčšine z nich počas roka vždy úspešná. A keby aj nie, tak sme určite získali nezabudnuteľné skúsenosti. Nemôžem nespomenúť Deň Zeme, počas ktorého sme sa dozvedeli veľa nového o našej krásnej prírode, zasúťažili sme si a urobili krásne obydlia pre našich operencov. Aj školský výlet sa nám vydaril. Preto si myslím, že tento školský rok nebol nudný a my žiaci sme zažili pekné chvíle, na ktoré budeme s radosťou spomínať.

Zároveň môžeme byť právom hrdí na našu školu, že je taká iniciatívna a neustále sa v nej niečo organizuje. Aj preto verím, že na školu budú v dobrom spomínať aj naši deviataci, ktorí sa onedlho rozprchnu na stredné školy. Želáme im veľa úspechov v ďalšom štúdiu. Všetkým chcem zaželať veľa šťastia a pokoja počas našich zaslúžených letných prázdnin.

Imrich Kaplan

Zo života školy

KARNEVAL PLNÝ ZÁŽITKOV

28. januára 2014 sa v jedálni Spojenej školy uskutočnil karneval. Tohto roku sa však o super zábavu postaral animátorský tím M21 z Bardejova, ktorý na pozvanie výboru ZRaPŠ netradične manažoval celé popoludnie. Klaun „Bobor“ sprevádzal celým programom, vtipkoval, šantil a zabával deti formou súťaží. Počas svojho vystúpenia predviedol aj rôzne triky a kúzla. Deti so záujmom sledovali ako pod jeho rukami z dlhých balónov vznikali zvieratká. Zábavné podujatie bolo aj prehliadkou originálnych masiek.

ZÁPIS DO 1. ROČNÍKA

Od 15.1.2014 do 21.1.2014 prebiehal na našej škole zápis detí, ktoré už dosiahli školskú zrelosť. Naši predškoláci preukázali svoje komunikačné schopnosti, priestorovú orientáciu, rozoznávajú farby či geometrické tvary. Ovládali detské riekanky, piesne a dokázali rozprávať o svojich zážitkoch. Budúci prváčikovia majú zápis úspešne za sebou a my sa už tešíme ako v septembri zasadnú do školských lavíc.

SÚŤAŽNÝ NÁVRH STOLOVEJ HRY S EKOLOGICKOU TÉMOU

Naša škola, ktorá sa už druhý rok pýši titulom Zelená škola, sa zapojila do projektu **Ekointegrácie - vzájomná spolupráca miest Krosno a Svidník**. Súťažný tím zužitkoval odpadový materiál a zo starého, nepotrebného materiálu vyrobil novú zaujímavú hru. Snahou členiek súťažného tímu (Kristína Frančaková, Kristína Ryznerová, Miriam Jackaninová, Kristína Štefančinová) bolo dokázať, že aj nepotrebný odpadový materiál nemusí skončiť v kontajneri, ale dá sa z neho vytvoriť ekologická stolová hra pre mladších kamarátov.

OBVODNÉ KOLO SÚŤAŽE EURÓPA V ŠKOLE

Dňa 10.3.2014 sa na Spojenej škole, zložka Základná škola, uskutočnilo obvodné kolo 61. ročníka projektu / súťaže EURÓPA V ŠKOLE . Motto 61. ročníka medzinárodného projektu EURÓPA V ŠKOLE sa viazalo k Európskemu roku zosúladenia pracovného a rodinného života, ktorý vyhlásila pre rok 2014 Európska Únia. Témy pre jednotlivé kategórie:

Veková kategória 1, (6 - 9 rokov)

Niekedy je doma veselo, niekedy treba upratať.

V Európe má každý suseda. Susedia chodia na návštevy. Aj my chodíme.

Veková kategória 2, (10 – 12 rokov)

Dobrodružná rodinná dovolenka v Európe.

Aká by mala byť škola budúcnosti?

Veková kategória 3, (13 - 15 rokov)

Moji rodičia stále pracujú. Ako som ich naučil oddychovať.

Postrehy zo života jednej rodiny.

Je pracovné nasadenie – „cool“ alebo drina? Rodina potrebuje čas.

Žiaci sa do súťaže zapojili multimediami, písomnými a umeleckými prácami.

SVETOVÝ DEŇ VODY

2. marec je svetový deň vody, ktorý každý rok oslavujeme aj na Spojenej škole vo Svidníku. Je to oslava životodarnej tekutiny a aj preto žiaci našej školy si tento deň pripomenuli exkurziou v ČOV v Stročine. Exkurzia bola vydarená. V tento deň žiakom prialo aj počasie a ústretová bola aj pani Štefaniková, ktorá odpovedala na zvedavé otázky. Radosť umocnili darčeky od vedenia VVS, a.s. Svidník.

ČÍTANIE KNÍH, BESEDY, KVÍZY...

V marci sa na Spojenej škole viac ako inokedy venovalo čítaniu kníh, besedám o prečítaných knihách, a tak sa v jednotlivých ročníkoch čítali ľudové i umelé rozprávky, poviedky Martina Kukučina, kniha Malý princ, Tri gaštanové kone, Jar Adely Ostrolúckej ako aj lyrické básne. Touto zvýšenou aktivitou sa žiaci dopracovali k známej a zaujímavej postave slovenskej histórie, Martinovi Hrebendovi. Na besedách sa potom zamýšľali o potrebe čítania a o tom, čo im dáva kniha.

PROJEKT COMENIUS

Od pondelka 24.03. 2014 do piatka 28.3. 2014 sme na pôde našej Spojenej školy privítali zahraničných partnerov projektu Comenius. Na stretnutí sa zúčastnilo celkom 16 učiteľov a 27 študentov z partnerských škôl z Turecka, Španielska, Rumunska, Nemecka, Talianska a Poľska. Bolo už to šieste medzinárodné stretnutie v priebehu dvojročného obdobia projektu, ktorého hlavným spoločným cieľom je „**Living together - helping each other**“. Tento projekt spája učiteľov a žiakov z rôznych krajín Európy a umožňuje im rôznymi charitatívnymi aktivitami rozvíjať hlavnú myšlienku Spoločný život – vzájomná pomoc.

ŽIACI UČITEĽMI

28. marec 2014 patrilo všetkým pedagógom. Vtedy sa oslavuje Deň učiteľov ako spomienka na narodenie Jana Amosa Komenského, učiteľa národov. Pripomínajú si ho pedagógovia po celom svete. Svetový deň učiteľov vyhlásila organizácia UNESCO v roku 1994. V tento deň deviataci Spojenej školy sa stali na jeden deň učiteľmi. Bolo to zaujímavé nielen pre deviatakov, ale aj ostatným žiakom sa takéto netradičné vyučovanie páčilo.

DEŇ ZEME

22. apríla si ľudia na celom svete pripomínajú Deň Zeme. Aj z tohto dôvodu na Spojenej škole prebiehalo projektové vyučovanie zamerané na rôzne environmentálne aktivity. Hlavná myšlienka ochrany Zeme si našla miesto na každej vyučovacej hodine. Záver patril zaujímavej ceste stanovišťami a zavesením vlastnoručne vyrobených vtáčích búdok z recyklovaného materiálu po stromoch v areáli školy. Aj táto celodenná aktivita prispela k naplneniu myšlienky našej Zelenej školy - šetrne pristupovať k prírode.

DEŇ MATIEK

Každoročne pod vedením pedagógov pripravujú žiaci Spojenej školy program na počesť dňa, ktorý patrí všetkým matkám. Ani tohto roku to nebolo inak. Slávnostná akadémia z príležitosti tohto sviatku sa konala v stredu 7. mája v klubovni Spojenej školy. Mamičky a staré mamy, ktoré prišli na slávnostnú akadémiu, sa mohli kochať skvelými výkonmi svojich detí a vnúčat. Každú mamičku a babičku určite potešilo malé prekvapenie v podobe vlastnoručne vyrobeného darčeka deťmi zo ŠKD. Na záver programu sa k všetkým zúčastneným prihovorila riaditeľka školy RNDr. Mária Makutová, ktorá zároveň rodičov pozvala na sladké pohostenie.

DOPRAVNÁ SÚŤAŽ NA BICYKLI BEZPEČNE – obvodné kolo

21. mája 2014 sa uskutočnilo obvodné kolo dopravnej súťaže Na bicykli bezpečne. Súťažou sa overujú vedomosti a schopnosti detí - cyklistov v uplatňovaní pravidiel cestnej premávky a v technike jazdy, prispieva sa k správne a bezpečnému správaniu sa detí v cestnej premávke, znižuje sa dopravná nehodovosť detí.

Družstvo Spojenej školy v zložení: Kristína Gočová, Bianka Geciová, Kristián Haník a Richard Pilip sa umiestnili na krásnom 2. mieste.

ŠKOLSKÝ VÝLET V HABAKUKOCH

Rozprávkovú dedinka Pavla Dobšinského Habakuky navštívili žiaci 5.-8. ročníka Spojenej školy spolu so svojimi triednymi učiteľmi 26.5.2014. Ocitli sa v naozajstnej rozprávke. Okolo boli drevené domčeky, sedemmíľová čižma, pri vstupe papuľa obrovského draka a k tomu veľikánske vajce. Vyvrcholením všetkého bolo divadielko v domčekoch, v ktorých herci zahráli tri rozprávky od Pavla Dobšinského: TROJRUŽA, TRI PERÁ Z DRAKA, ĎURO TRUĽO. V tejto dedinke žiaci nakupovali za habakukovskú menu, tzv. HABAKUKY. Vo večerných hodinách sa spokojní vrátili domov s vedomím, že strávili vydarený deň.

Komenský a my - literárna súťaž pre ZŠ

Usporiadateľ : Katedra pedagogiky PF UKF

Čo mi dáva telesná výchova a športovanie okrem telesnej zdatnosti?

(Zamyslenie)

Som veľmi vďačný, že som dostal príležitosť vyjadriť sa k téme „Čo mi dáva telesná výchova a športovanie okrem telesnej zdatnosti?“

Šport je mňa je tá najkrajšia vec na svete. Šport je najlepšia droga, na ktorej môže byť človek závislý. Ja osobne som na nej závislý tiež. Ostatné drogy život ničia, no táto ho len a len zlepšuje. Myslím si, že šport by mal tvoriť základ každého ľudského života. Som rád, že v mojom prípade je to tak. Uvediem zopár príkladov, prečo by tomu malo byť tak, aby telesná výchova mala miesto v živote každého človeka. Tak po prvé, vplýva na rozvoj osobnosti a vzťahy s inými ľuďmi. Určite mi každý dá za pravdu, že ten, kto hrá nejaký kolektívny šport, či už futbal, basketbal, volejbal alebo hokej, je súčasťou tímu a takíto ľudia sú zvyčajne zhovorčiví a príjemní, pretože ich formuje kolektív. Je tomu aj preto tak, lebo počas hry v podstate hráči komunikujú so spoluhráčmi, nachádzajú sa v kolektíve, vedia si pomáhať, pestujú svoju vytrvalosť, zmysel pre fair play a naučia sa byť spolupatriční v dobro i zlom.

Ďalším príkladom, prečo telesná výchova by mala mať dôležité miesto v našom živote je aj to, že nám zdvihne aj sebavedomia. Každý z nás ma iste skvelý pocit, keď je v niečom dobrý alebo v niečom skóruje. Či už keď dá parádny gól alebo chyťí nechytateľnú strelu. Skrátka, v športe si môžeme dokázať, že na niečo skutočne máme a sme v tom dobrí. Tretím príkladom dôležitosti športu v živote človeka je relaxácia. Pri ničom inom človek nedokáže tak skvelo vypnúť a zároveň vydať svoju energiu aj na zmysluplné veci. Ja osobne mám najradšej, keď si idem večer zabehať, vypnem hlavu a kochám sa krásou prírody, hrou večerných svetiel a neopakovateľným pôžitkom, ktorý vnáša pokoj do duše.

Štvrtým dôležitým faktorom dôležitosti telesnej zdatnosti je vlastné posúvanie hraníc a sebazdokonaľovanie. Nepoznám krajší pocit, keď dosiahnem niečo, o čom som len kedysi sníval. Trebárs niekto sa naučí konečne novú kľučku vo futbale, niekto sa postupom času začne zlepšovať v sile alebo dokáže zabehnúť vzdialenosť, o ktorej si myslel, že je nemožná. A ja? Ja som hrdý na to, že niekedy som iba sníval, aby som sa naučil dobre hrať bedminton, futbal či iné športy, možno si niekto dokonca aj myslel, že to nedokážem a považoval ma za antitalent na telesnú výchovu, ale svojím prístupom a húževnatosťou som dokázal, že ak človek chce, je vytrvalý a cieľavedomý, dokáže to. Pestuje v sebe morálno-vôľové vlastnosti ako sú napríklad vôľa, vytrvalosť, poctivosť a sebaovládanie. Som rád, že šport je súčasťou môjho denného režimu, pretože to sa prejavilo aj na mojej fyzickej kondícii a zdraví. Ďalším kladom je to, že ak si človek šport zamiluje, nikdy sa mu športovanie nepresýti a bude ho baviť do konca jeho života. A práve o to ide, aby už dieťa v škole telesná výchova zaujala, deti dostali dobrý základ, na ktorom by chceli a mali chuť pokračovať.

Tých pozitív športu je skutočne neúrekom, no rád by som spomenul ešte jeden, ten najzákladnejší. Je ním poklad pokladov človeka, zdravie. Veľa ľudí je v dnešnej dobe obéznych alebo často chorých. Je to kvôli tomu, že sa aktívne nevenujú športu. Sú otrokmi jedla, televízie alebo lenivosti. No za to dosť môže aj súčasná doba, ktorá človeku dosť vecí zľahčuje. Veľa z nás si ani nedokáže predstaviť, aké to je ťažké vypestovať si plodiny len na obyčajný obed. Ved' jeme preto, aby sme žili a nežijeme preto, aby sme jedli. A šport by dokázal ľahko vyriešiť ich problém. Možnože veľa z nich sa bojí začať, lebo si myslia, že na to nemajú a že sa im ostatní budú vysmievajú. To je ta hlavná chyba !!! Nemali by pozerajú na to, čo si o tom myslia ostatní ľudia alebo myslieť na to, že to nedokážu. Mali by sa len snažiť o to, aby robili všetko preto, aby išli za svojím cieľom a posunuli svoje hranice a zároveň aj životné kroky dopredu.

Uviedol som len hŕstku príkladov, prečo je šport taká dobrá droga. Dúfam, že nielen ja, ale aj mnohí iní pochopili význam telesnej výchovy a športu, aby sa nestali otrokmi lenivosti.

Imrich Kaplan - 1.miesto

Hodžov novinový článok 2014 na tému: Ako môže človek „UCHOPIŤ DUŠIČKU VECÍ...“

7. ročník celoslovenskej literárnej súťaže so zahraničnou účasťou, nad ktorými prebral záštitu kontinuálne premiér R. Fico. Do súťaže boli zaslané práce Kristíny Frančákovej, Miriam Jackaninovej, Imricha Kaplana a Tomáša Sol'anku.

V živote nie je miesto pre plytké veci

Nedávno som si prečítala múdre slová jedného významného slovenského maliara a tie zneli: „Najjednoduchšie veci robia najväčšie problémy. Jednoduché veci sú ale logické. Napríklad, keď chceš vstúpiť dnu, musíš otvoriť dvere. Ale to najdôležitejšie je ulapiť dušičku vecí, krajiny, človeka, možno aj samého seba... A keď chceš ísť ďalej, nič sa nedá robiť na polovicu. V živote nie je miesto pre plytké veci. Všetko má svoju hĺbku.“ Veľmi som sa zamyslela nad týmito slovami. Čo by napadlo vás, keby ste si to prečítali práve vy ?

Zamýšľam sa nad tým už veľmi dlho a neustále mi vrtajú v hlave rôzne otázky. Jednou z nich je napríklad, či je naozaj pravda, že najjednoduchšie veci nám robia najväčšie problémy a zároveň však jednoduché veci sú logické. Veru, je to tak. Viem, že nájdeme na tom veľký kúsok pravdy.

Vezmime si, ako príklad, úplne jednoduché a pre všetkých ľudí samozrejmé slovíčko prepáč. Keď príde situácia, ktorá si vyžaduje použiť to slovo, všetci si povieme, že je samozrejmé a jednoduché povedať osobe, ktorá si zaslúži to čarovné slovíčko. No nie vždy je to také jednoduché a nie každý to dokáže. Väčšina z nás nemá odvahu povedať prepáč, majú strach, že im nebude odpustené. Práve preto by sme všetky veci, aj tie najjednoduchšie a každodenné, mali doslova uchopiť za dušičku a všetko robiť tak, aby pre plytké veci nebolo na tomto svete miesto. Pretože plytko sa ospravedlniť, zafrflať si popod nos prepáč a odísť, dokáže každý z nás, ale zamyslíme sa nad tým, kto naozaj dokáže oľutovať to, čo spravil a s úctou sa prísť ospravedlniť, povedať jedno prepáč osobe, ktorá si to zaslúži. Myslím si, že takých ľudí na našom svete veľa niet. A preto tým, ktorí to dokážu, by som chcela dať môj obdiv, pretože sama mám chyby a každý deň robím veľa vecí len na polovicu a to nie je správne. Často sa ani nezamyslím nad tým, prečo to tak robím a prečo vlastne to nespravím skutočne poriadne, ale len na polovicu. Veď ako by to vyzeralo, ak by sme si svoje každodenné povinnosti plnili na polovicu? Jednoducho strašne! Skúste niekedy doma poupratovať na polovicu. Aký pocit by ste z toho mali ? Asi nie veľmi dobrý.

Ak je človek odhodlaný dokázať niečo vo svojom živote, nemal by nikdy nič robiť na polovicu. Takýmto prístupom nás ľudí sa v našom svete objavujú plytké veci, ktoré zaberajú miesto skutkom a veciam, ktoré si tu naozaj zaslúžia mať svoje miesto.

Vrátim sa k myšlienke z úvodu a myslím si, že autor týmito slovami nám chcel odovzdať posolstvo, ktorým poukazoval na to, že niektoré veci nám na prvý pohľad pripadajú samozrejmé, ale nie vždy je to tak, keď príde k ich vykonaniu. Niektoré veci nám prídu také jednoduché, že až pri ich konaní zistíme, aké sú náročné. Tak sa zamýšľajme aj nad tými najbežnejšími skutkami, ktoré robíme, či už nerobíme, ale mohli by sme ich robiť poriadne, aby sme nerobili veci na polovicu. Pretože úspešní ľudia nikdy nerobia nič na polovicu, ak chcú niečo v živote dosiahnuť. A my mladí predsa chceme byť úspešní! Chceme spoznať hĺbku problémov, hľadať riešenia a uchopiť dušičku týchto problémov, aby sme mohli kráčať dopredu.

Kristína Frančáková, 9.AZ

Ako môže človek „uchopiť dušičku vecí ...“

Často sa seba samej pýtam, ako môže človek uchopiť dušičku vecí. Je veľmi dôležitá, pretože bez nej by aj tá najjednoduchšia vec bola pre každého z nás zložitou .

Som žiačka základnej školy. A ak chcem mať dobré známky v škole a na vysvedčení, musím sa učiť. Ak chcem, aby na mňa rodičia boli hrdí, musím spraviť niečo také, aby na to mali dôvod. Ale prečo by sa nemohlo niečo stať len tak? To mi stále vrtalo v hlave. Začala som si to spájať s niečím, čo to spôsobuje. Svet je ako robot. Skladá sa z mnohých častí. Nie náhradných, ale všetkých potrebných pri jeho chode. A tak som si povedala, že ak svet nemá náhradné súčiastky, tak všetko na svete má určitý dôvod svojej existencie. Ale každá súčiastka je od tej druhej závislá.

Napríklad taký vedec. Ak by niekto niečo nezistil, tieto vedomosti by sme nemali. Ak by ich niekto nezapísal, neprenášali by sa ďalej. Ak by sa ich niekto s porozumením neučil, nemal by to kto vysvetlíť tomu, kto tomu chce rozumieť, no nevie ako. A ak by sa to ten niekto nenaučil a nevyužil to v praxi alebo pred učiteľom, nemal by dobré známky v škole, nepokračoval by vo svojom snažení. A tak napríklad Alberta Einsteina by teraz nikto nepoznal. A ak by niekto nenapísal jeho biografiiu, nikto by nevedel, že bol najhorší žiak v triede a nosil domov samé päťky. Keby, keby, keby... A aj vďaka tomu, že múdri ľudia neboli plytkí v svojom skúmaní, nerobili prácu na polovicu, našli hĺbku v svojej práci. Aj preto ich objavy či vynálezy vytvorili svet, aký dnes poznáme.

Ako sa prejavuje dušička vecí v každodennom živote? Napríklad, ak večer pred spaním nezatahneme žalúzie, ráno by nás slnko zobudilo skôr, ako by sme chceli. Alebo ak si chceme ráno uvariť čaj, musíme jednoducho naň dať zovrieť vodu. Ak by sme neposadili strom, nevyrástol by. Skrátka a jednoducho, ak sa niečo nestane, nemôže sa stať ani niečo iné. Pravda je ale vždy krutá a veci sa teraz majú tak, že nie každý z nás má chuť sa dušičky veci chopiť. Alebo sa jej uchopí len naoko. Často sme leniví, nevšímaví, napríklad aj pri postoji k prírode, okoliu, krajine k svetu vôbec. Pretože ľudia sa často dívajú len sami na seba a nechápu, že ak strom vyrastie, tak nie preto, aby sme z neho mali drevo alebo plody, ale na osoh každého z nás v podobe krištáľovo čistého kyslíka. Ale dušičku prírody, okolia, krajiny musíme uchopiť všetci spoločne za správny koniec. Musíme však najprv upriamiť samých seba správnym smerom. Vyzerá to tak jednoducho, a predsa je to zložitú.

Ešte mi napadlo aj to, že ak by sa nikdy nezoznámili moji rodičia, nebola by som ani ja, ani moja sestra a celý ich, a teda aj môj život by sa úplne od základov zmenil presne tak, ako sa mení dobrý človek na ešte lepšieho a zlý na horšieho. Len v niekoľkých prípadoch sa zlí zmenia na lepších. Je to vtedy, keď uchopia dušičku vecí za správny koniec.

Uviesť všetky príklady je asi také nemožné, ako spočítať všetky hviezdy vo vesmíre. Ale aj tak mi napadol ešte jeden. Ak by som sa nenarodila, nechodila do tejto školy a pomocou mojej pani učiteľky neobjavila svoj osobný talent, nikdy by som sa do tejto súťaže nezapojila a neulovila by som tú pravú dušičku vecí.

Miriam Jackaninová, 7.AZ

AKO CHCEME ŽIŤ V EURÓPE?

EURÓPA V ŠKOLE je súťaž, do ktorej sa **žiaci Spojenej školy Svidník** zapájajú pravidelne a zakaždým si odtiaľ odnesú veľmi pekné ocenenia.

61. ročník medzinárodnej súťaže Európa v škole v školskom roku 2013 /2014 sa niesol v duchu motto **Ako chceme žiť v Európe?** Viazal sa k Európskemu roku zosúladenia pracovného a rodinného života, ktorý vyhlásila pre rok 2014 Európska únia. Tohtoročná téma bola pre žiakov výsostne aktuálna, bytostne sa dotýkala ich každodenného života, a to školy a rodiny. Projektu sa podarilo obrátiť pozornosť detí a mládeže na význam a úlohu školy a rodiny, na kvalitu spoločne stráveného voľného času, resp. na jeho nedostatok z dôvodu neadekvátnej pracovnej vyťaženia najmä ich rodičov.

Do súťaže sa zapojilo 378 škôl a žiaci našej školy si odniesli až tri ocenenia. Hlavnú cenu bez určenia poradia si v 2.a 3. kategórii vypísali **členovia Literárno-novinárskeho krúžku Centráčik**, a to časopisom **Škola budúcnosti / 10-12 roční žiaci/** a **žiaci 7. -9. ročníka** vyjadrili svoje predstavy o rodine v spoločnej práci **Rodina potrebuje čas**. Ďalšie ocenenie, **čestné uznanie**, získali žiaci **4.A triedy** s prácou **Niekedy je u nás veselo, niekedy treba upratovať**.

Všetkým úspešným žiakom, samozrejme, blahoželáme.

Mgr. Anna Lažová

Škola budúcnosti Škola budúcnosti

Škola budúcnosti? To bude paráda. Už v dnešnej dobe sa v škole učí ináč, ako sa učili naši rodičia a starí rodičia.

V dnešnej škole sú už iné lavice, knihy, pomôcky, rozšírené predmety, na školách sú všade telocvične, školské ihriská, školské jedálne pôsobia ako reštaurácie. Aspoň tá naša. Už dnes máme triedy s počítačmi, na ktorých si robíme rôzne úlohy, projekty, prezentácie... Toto všetko si môžeme stiahnuť na USB kľúč do pamäte. Z toho vidno, že doba napreduje, všetko sa elektronizuje, uľahčuje prácu žiakom i učiteľom.

Aj moja predstava o škole budúcnosti je v duchu modernizácie. Nebudeme nosiť knihy, písať úlohy ako teraz, učiť sa klasicky, chodiť pešo, ale stlačíme iba tlačidlo a pri dome zastane elektromobil, čo nás odvezie do školy.

Na veľkej LCD obrazovke stlačíme tlačidlo, ktoré nám ukáže, čo potrebujeme vedieť na predmet, ktorý nám počítač vybral. Nebude sa kúriť, aby bola teplá voda, teplo v škole, toto všetko sa stane automaticky po stlačení tlačidla TEPLO. Skúšky sa budú robiť elektronicky – stlačením správneho výsledky.

Toto je moja predstava školy budúcnosti. Len či sa takej budúcnosti dožijeme, lebo aj vývoj vo vyzbrojovaní pokračuje a aby niekto tiež nestlačil tlačidlo a už planéta Zem nebude existovať.

Kristián Haník, 5.AZ

Máme právo na názor

Výtvarno-literárna súťaž Ľudské práva očami detí vyhlásená podpredsedom vlády a ministrom zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky a predsedom Rady vlády Slovenskej republiky pre ľudské práva, národnostné menšiny a rodovú rovnosť **Miroslavom Lajčákom**.

Do súťaže sa zapojili: **A. Kigyósiová, M. Jackaninová, K. Frančáková, I. Kaplan – literárne práce**
M. Surdeníková – výtvarná práca

Aho to vidím ja

Na svete je plno ľudí a všetkých niečo spája,
zapísané v každom z nás sú naše ľudské práva
atramentom múdrosti a perom ľudskosti.
Napísal ich huf učencov a zahalil do tajnosti.

Právo na život, radosť i smiech,
mať osobnú slobodu nie je pre nikoho hriech.
No dnes sú medzi nami ľudia všelijakí
a do slnečného dňa vnášajú daždivé mraky.

Spravodlivosť si už na trón vysadá,
rovnoprávnosť všetkých ľudí je jej zásada.
Každý z nás je niečím iný a predsa rovnaký,
tých pár slov na váhových misách robí zázraky.

Bojujme za svoje práva, za svoju slobodu,
dostaňme sa spolu od problému k východu.
Nech nás ako lúče slnka pravda osvieti,
nech nezabudnú ľudia, že máme rozdiely.

Usmej sa, máš plné právo na smiech aj na plač,
ži svoj život a nie len tak hlúpo z mosta skáč.
Slobodne si zakrič do sveta,
že máš slobodu aj v jari aj koncom slnečného leta

Právo na rodinu, otca i mat',
ten strom s tvojimi koreňmi nemôže nikto sťat'.
Preto sa len nauč na zemi pevne stáť,
aby si bez výčítiek mohol ráno vstať.

Nezúfaj a ver, že sa ti miesta dostane,
práva nie sú len tak pre srandu písané.
Nedajú sa kúpiť, no musíš ich mať,
právo na názor ti nemôže nik vziať.

Myslieť hlavou a zároveň srdcom - to je dobrá vec,
pri práve na vlastný názor ťa nesmie nikto spliesť.
Ak si stojíš za všetkým tým, čo si povedal,
niekto nesúhlasí a háda sa, akoby olej do ohňa prilieval.

Myslieť si môžeš, čo len chceš, ale neublížuj iným,
tým môžeš iba spôsobiť, že sa budú cítiť vinní.
Pritom ti nič nerobia, iba nečujne si myslia,
že je možné, aby ste sa „bili“ o tie isté čísla.

Keď porušíš práva iných, čakaj odplatu.
Do jeho srdca bude treba veľkú záplatu.
Názory sú rôznorodé sťa kvety na poli,
každý má právo presadzovať svoje názory.

Zamysli sa sám nad sebou, prečo je to tak,
že nemyslíte si to isté ty aj tvoj kamarát!?
Nemusíte, ak nechcete, to vedieť postačí,
že vziať ti názor nesmú ani spolužiaci.

Zmeniť si ho môžeš kedykoľvek chceš,
no uznaj, iní myslia rôzne, ty to dokážeš tiež.
Ak si práva nevážime, tak to býva hrozné.
Čo si človek v tomto svete bez svojich práv počne?

Spravodlivosť, jednota, ľudskosť, dobrota -
bez týchto kúskov nie je poskladaná časť života.
Čisté ako pravda a vzácne ako život človeka
sú právne normy nášho štátu, naša slobodná rieka.

Miriam Jackaninová, 7.AZ

Príbeh mojej spolužiačky

Do našej triedy zavítala nová spolužiačka Katarína. Malé bojzlivé dievča s neistým úsmevom. Všetkých si nás obzrelo a sadlo si ku mne do lavice.

Vyložila si knihy a pozrela sa mňa tým najúprimnejším pohľadom. Oči sa jej leskli slzami, ktoré sa celou silou tlačili von. Keď som sa na ňu pozrela, sklonila hlavu. Stále som si nevedela odpovedať na otázku: Prečo? Pozerala som sa na ňu, ale po chvíli som si pomyslela, že bude lepšie, ak ju nechám tak. Určite sa hanbí. Predsa je to jej prvý deň medzi nami a ak si spomeniem na ten svoj ...

Zazvonilo. Všetci odišli na chodbu, len ona ostala v triede. Celá škola nerozprávala o ničom inom ako o nej. Jedni rozprávali, že rodičia s ňou nezaobchádzali v rukavičkách, iní tvrdili, že bývali spolužiaci boli k nej arogantní a ona iba ticho znášala ich hlúpe názory.

Po chvíli sa mala začať posledná hodina. Hodina zemepisu. „...žič mi žiacku,“ drzo vykrikol Samo. Katka sa na neho pozrela a úplne tichým hláskom povedala : „Páči sa.“ Bola som plná zvedavosti, ale keďže som nechcela skočiť pod jeho úroveň, ostala som sedieť na svojom mieste a nepovedala som ani slovo. Pozorne som počúvala. „ Dejepis: 1, 1, 1 , Matika: 1, 1, 1,“ ozýval sa jeho hlas triedou. „ Biffoška.“ V triede nebolo žiaka, čo by sa nezačal smiať. Dievča vyšlo z lavice a odišlo. Veci mala stále na lavici, takže som vyšla za ňou na chodbu. Nenápadne som ju začala sledovať a keď sa obzrela, myslela som, že sa prepadnem hanbou. Ale prekonala som pocit úzkosti. Keďže som v triede bola za odvážnu, tak som sa toho držala. Podišla som k nej, chytila ju za ruku a povedala : „Volám sa Ariana a môžeš sa spoľahnúť, že nie som ako oni.“ Jej ústa sa pohlí, vyzeralo to na úsmev . Otočila sa a odišla si sadnúť na lavičku, kde sa rozplakala. Úprimne mi jej bolo ľúto, ale nenapadlo ma nič, čo by som pre ňu mohla v tej nepríjemnej chvíli spraviť. Ráznym krokom som sa pobrala naspäť do triedy, lebo už asi pred minútou zvonilo. Po mne prišla učiteľka. Ale keby ste boli videli jej tvár! Vedela som z nej čítať ako z otvorenej knihy. Bola sklamaná. Po jej pravici stála Katarína so slzami na tvári. „Neviete si vážiť ani to, čo máte! Kto z vás by mi vedel povedať, akým životom žije túto Katka?“ Pohľady všetkých v triede horeli nedečkavosťou a ani ten môj nebol iný. Učiteľka pokračovala: „ Katka žila v rodine, kde nemala právo skoro na nič. Nemala právo ani na vlastný názor a ak s niečím nesúhlasila, musela byť ticho, lebo vždy dostala. Našťastie teraz Katka žije v detskom domove, začína nový život a aspoň vy by ste ju mohli brať za takého človeka ako ste i vy. Vždy vám dám povedať svoj názor na to, čo sa deje, čo chcete robiť, čo si myslíte o istých veciach. Nuž, chce mi niekto niečo k tomu povedať?“ Hlasy v triede zmĺkli a po chvíli sa z každej strany ozývali slová ospravedlnia. Potom sa prihovarila Katke: „ Katka, v našej triede riešime všetky problémy spoločne, každý môže vyjadriť svoj názor, a preto sa nemáš čoho báť. Je úplne prirodzené, že si vysvetlíme svoje postoje alebo povieme, čo si myslíme. A na to máme všetci a teda aj ty plné právo. Musíš si stáť za tým, čomu veríš, a nemať strach z reakcie svojich rovesníkov. Bojuj za to, čomu veríš a využi naplno možnosť ozvať sa. Neukáž, že sa bojíš, ale stoj si za svojimi názormi a choď vždy za svojím cieľom. Všetci, aspoň dúfam, ťa v tom budeme podporovať.“ Mlčali sme. A právom, pretože tu by každá naša výpoveď bola len hlúpou výhovorkou za naše správanie.

Čas pomaly ubiehal a Katka sa menila ako ročné obdobia. Naučila sa povedať svoj názor bez pocitu, že ju niekto skritizuje alebo nedajbože zbije. Prekonala strach, ktorý v sebe niesla odmala a ktorý z nej robil ustráchané dieťa. Začala sa zapájať do súťaží a v našej triede je už dnes vážená a obľúbená aj preto, že sa nebojí povedať svoj názor.

Ariana Kigyosiová

Žiaci Spojenej školy úspešní na súťaži Kukučínova literárna Revúca

Martin Kukučín (vlastným menom Dr. Matej Bencúr), bol významný slovenský realistický prozaik. Narodil sa v dolnooravskej dedinke Jasenová. Ako žiak sa dobre učil, preto sa rodičia rozhodli poslať ho študovať na revúcke gymnázium. Z úcty k jeho osobe i tvorbe, vedenie Prvého slovenského literárneho gymnázia v Revúcej s podporou Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky vyhlasujú každoročne súťaž Kukučínova literárna Revúca(KLR).

Tento rok sa konal už 12. ročník. Súťaž je určená pre žiakov 8. a 9. ročníkov ZŠ, je súčasťou výchovno-vyučovacieho procesu, výrazne podporuje literárne aktivity a vytvára priestor na prezentáciu talentovaným žiakom. KLR je individualistickou súťažou, ktorej výsledkom je písomný prejav na zvolenú tému v kategórii poézia, próza a publicistika. Práce hodnotí odborná porota. V každej kategórii práce zaraďuje do pásem – zlaté, strieborné a bronzové. Žiaci Spojenej školy sa pravidelne zúčastňujú tejto súťaže a zvlášť boli úspešní v tomto ročníku.

Imrich Kaplan, žiak 8. ročníka, a **Kristína Frančáková**, žiačka 9. ročníka Spojenej školy vo Svidníku, sa so svojou publicistikou tvorbou umiestnili v zlatom pásme. V striebornom pásme sa ešte umiestnil ôsmak **Kristián Suchanič**. Člen poroty Roman Grebáč, dlhoročný redaktor Slovenského rozhlasu, hodnotil tvorbu nasledovne: „Mladí autori na tohtoročnej KLR preukázali tvorivosť, šikovnosť, žurnalistický talent, ale aj pomerne slušné množstvo informácií o spoločnosti, faktov a argumentov a pripájali hodnotiaci a kritický pohľad na spoločnosť, život ľudí, vzťah k prírode...“ Takéto hodnotenie nás teší, pretože v tomto školskom roku v tejto kategórii bolo množstvo súťažných prác.

Aj v poézii KLR sa žiakom Spojenej školy darilo, veď do súťaže bolo prihlásených 122 básní. Strieborné pásmo si vybásnil ôsmak **Dalibor Gajdoš** a deviatačka **Kristína Ryznerová**. Navyše do bronzového pásma bola zaradená **Klaudia Kaščáková** / 9. ročník / a **Tomáš Soľanka** /8. ročník /.

KLR je súťažou, ktorá pomáha upriamiť pozornosť na nových talentovaných žiakov v oblasti poézie, prózy a publicistiky a sme radi, že každoročne sa medzi nimi nachádzajú aj žiaci Spojenej školy vo Svidníku.

Centráčik

Šťastie v nešťastí

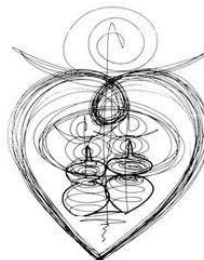
Smolu poznám aj ja,
už som ju mala.
Bola ku mne krutá.
No prišiel šťastný deň,
kedy sa všetko obrátilo.
Spoznala som osobu,
ktorá ma má rada,
pochopí, nezradí,
lásku do srdiečka
zasadí.

Kristína Ryznerová

Láska

Láska je,
keď každá farba je ružová,
keď buchot srdca neopíšu žiadne slová,
keď sa ti zdá,
že je krajšia ako dúha
a aj tá najkrajšia ruža je po nej druhá.
Vtedy,
keď je sladšia ako med,
keď hľadiš na ňu a nevnímaš svet,
vtedy vieš, čo je to láska.

Tomáš Soľanka

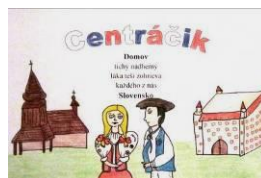
Prečo mám rád slovenčinu, prečo mám rád Slovensko

Do celoslovenskej súťaže postúpili práce: I. Kaplana, A Kigyósiovej, K. Ryznerovej, M. Jackaninovej a spoločná práca Literárno – novinárskeho krúžku Centráčik

Láska k slovenčine a k Slovensku

Slovenčinu mám rád, pretože je to môj materinský jazyk. Už od malička som mal možnosť počuť slová prenádhornej slovenčiny od svojej mamy a otca. Moja mama mi vždy čítala rozprávky a básne od slovenských umelcov. Tešil som sa na krásne chvíle, keď zazneli slová rozprávky alebo veršičky môjho obľúbeného autora Modlitbičiek Milana Rúfusa. Spolu sme spoznávali aj krásnu slovenskú prírodu, v ktorej počuť štebot vtáčikov, radosť detí a šum listia. Moju lásku k Slovensku a k slovenčine prejavujem aj tým, že píšem básne a príbehy. Aj ja sa snažím svoje postrehy, myšlienky či náladu vyjadriť ľubozvučnou slovenčinou, ktorá povznáša dušu a teší srdce. Dokonca som vyhral vo viacerých súťažiach. Malé semienko, ktoré mi mamka zasiala do srdiečka, vykličilo do pevnej rastliny. A to aj vďaka tomu, že vždy nad ním niekto stál a svojou láskou aj múdrosťou ho polieval. Skrátka, mám rád slovenčinu aj zákutia Slovenska, lebo nádherne vyzerajú a sú mojim domovom, ktorý ma naplňuje šťastím v mojom srdci. Ďakujem Bohu, že som sa mohol narodiť v tejto krajine a že mám dobrú matku, ktorá ma od mala naučila najkrajšiu reč na svete a zasiala lásku k slovenčine a k Slovensku. A preto prosím:

Otče náš, ochranca domova,
posväť nás, slovenské deti,
buď nám svetlom,
daj nám požehnanie Múzy,
odpušť zapieračom svojho národa,
nedaj nám pocit strachu,
ale daj nám hrdosť a odvahu,
chrániť slovenské korene.

Imrich Kaplan

Pavol Országh Hviezdoslav

Pozdravoval hory lesy z celej duše
Ako naozajstný realista
Videl život tých o ktorých písal.
Overoval si pravdu zmyslami
Letorostami spomína na otca matku
Oravu zasa v svojej prvotine
Rad dával z úprimnosti duše
Steskami rekapituluje svoj život
Z ktorého vyžarovala láska k rodine
A predovšetkým k oravskému ľudu
Gábor Vlkolinský Ežo Vlkolinský
Hájnikova žena -
Hviezdne diela skutočnej reality
V sonetoch vzťah k Bohu vyjadroval
I nezabudol na
Zuzanku Hraškovie
Dievčatko bez matky.
On sám blúdil maďarskou cestou
Stihol sa vrátiť späť aj kvôli
Láske k matke k otcovi
A predovšetkým mal silu
Vetra potrestať zlo

Ariana Kigyósiová

Cesty za poznáním minulosti

6. ročník celoslovenskej literárnej a výtvarnej súťaže

Vábivý svet

Na krídlach vtákov odlietam
do krajiny nikoho a všetkých.
Prežívam neopísateľné chvíle
a moje myšlienky naberajú farby dúhy.

Za chrbtom mi ostáva len prázdnota.
Pozriem sa vpred a nazriem do svojho
vnútra.

Vidím jasné lúče, vyžarujúce priamo
z môjho srdca.
Celý svet mám ako na dlani.

Všetko, čo v sebe ukrývam,
môj optimizmus, môj zmysel života,
všetky kúsky tejto magickej skladačky
sa spoja a vytvorí niečo krásne.

Niekde v diaľke vidím,
ako sa môj život začína meniť.
Na mojej ceste sa objaví križovatka.
Odtiaľto už kráčam s niekým,
kto so mnou zostane už navždy.
Vo vzduchu cítim vôňu medu.

Predo mnou sa objaví búrka.
Všetko moje šťastie mi pretieklo
pomedzi prsty
a moje slová zanesie vietor tam,
odkiaľ sa už nikdy nevrátia.
Nite môjho šťastia sa zamotali.

Zabudnem na minulosť.
Začnem sa na svoj život
pozerat' cez čelné sklo.
Ukryjem svoje trápenie do truhlice
a zatvorím ho na zámok

Počujem už iba tichý hlas.
Strácam sa vo vlastnom svete,
vo vlastných myšlienkach.
Len spoza mňa sa ozýva tichý plač.
Cestu však už neopustím
a budem na nej pevne stáť.

Miriam Jackaninová, 2. kategória
Téma: Pre vábivý chodník neopúšťaj cestu!

Priateľstvo

Priateľstvo je vzácnosť,
ktorú každý mať chce,
priateľstvo je tajomstvo,
ktoré nie každý dosiahne.

Priateľstvo je ako presýpacie hodiny.
Niekedy vyprchá a niekedy dlho trvá.
Každý si myslí,
že udržať priateľstvo je ľahké,
ale mnohokrát je veľmi krehké.

Priateľstvo si treba chrániť,
a keď ide do tuhého
aj hádke vie zabrániť.

Treba priateľstvo pravé,
nech bude ako dieťa hravé.
Netreba byť k ľuďom zlý,
priateľ nás vždy pochopí.

Magda Rodáková

Téma: Dobrý priateľ ti pomôže, ale tvoje chyby nezakrýva

Michaela Surdeníková

Téma: Je zjednotená Európa len snom?

NAJ... naj... naj...

NAJ... naj... naj...

- **Najmenšie kvitnúce rastliny**

Drobuľka bezkoreňová (Wolffia arrhiza) je najmenšou kvitnúcou rastlinou na svete. Jej lístočky majú priemer len 0,5 až 1,2 milimetra a 25 týchto rastlín by sa dalo poukladať na necht malička.

- **Prvá rastlina vo vesmíre**

Prvá rastlina, ktorá kvitla a mala semená v beztiažovom stave vo vesmíre, sa volá arábovka Thalova. Má veľmi krátky životný cyklus (asi štyridsať dní) a rástla na palube sovietske vesmírnej stanice Saľut 7 roku 1982.

- **Najväčšie listy**

Palma rafia obyčajná má najväčšie listy na svete. Sú dlhé až 20 metrov a palmy sú vyššie ako okolité stromy.

- **Najväčší živý organizmus**

Najväčším živým organizmom na svete je strom sekvojovec mamutí, ktorý rastie v Kalifornii v USA a volajú ho Generál Sherman. Je 83 metrov vysoký a okolo kmeňa meria 24,11 metra. z jeho kmeňa by sme mohli vyrobiť štyridsať chat alebo 5 miliárd zápaličiek.

- **Najväčšia vodná rastlina**

Obrovská viktória amazonská je najväčšou vodnou rastlinou na svete. Jej listy môžu dorásť až do dvoch metrov a sú také pevné, že by udržali dieťa. Silné rebrá na rube listov pomáhajú listom plávať.

- **Najhlbšie korene**

Najhlbšie korene, aké kedy ľudia zistili, majú divé figovníky v južnej Afrike. Siahajú do hĺbky 120 metrov.

- **Najväčší ružový ker**

Ružový ker odrody Lady Banks v Tombstone (Arizona, USA) má kmeň hrubý 101 centimetrov. Vysoký je 2,74 metra a pokrýva plochu 199 metrov štvorcových. Ker podopiera 68 stĺpikov a môže pod ním sedieť 150 ľudí.

- **Najstaršia rastlina na svete**

Lišajník z Antarktídy je aspoň 10 000 rokov starý, možno aj starší. Iné lišajníky na Aljaške sú 9 000 rokov staré a narastú len 3,4 milimetra za sto rokov.

- **Najstaršia semenná rastlina na svete**

Predchodcovia ginka sa po prvá raz zjavili v Číne pred 180 miliónmi rokmi, v období jury, keď sa po svete potulovali dinosaury. Ginká prežili dodnes a veľmi sa podobajú svojim predchodcom.

- **Najviac a najmenej výživné plody**

Najvýživnejším ovocím na svete je avokádo. Obsahuje vyše 6 800 joulov v jednom kilograme. Najmenej výživnou rastlinou je uhorka. Má len 670 joulov v jednom kilograme.

- **Najpomalšie kvitnuci kvet**

Zriedkavá puja Raimondiho z Ánd rozkvitne až po 150 rokoch. Po rozkvitnutí rastlina zahynie.

- **Najhúževnatejšie semená**

Semená arktickej lupiny, nájdené v zamrzutej pôde v kanadskom Yukone, sú pravdepodobne 10 000 až 15 000 rokov staré. Niektoré z nich vyklíčili a začali rásť, jedna rastlina dokonca rozkvitla.

Viete, o čom sa sníva psom?

Prasati sa vždy len o kukurici sníva, ale o čom sa sníva štvornohým miláčikom, keď zavrú oči a odchádzajú do svojej psej ríše snov? V niektorých podobách sa nesmierne podobajú na ľudí. Skutočne snívajú a často to prezrádzajú aj pohyby ich tela. Nikdy nevidíme do mysle iného človeka. Ak je to iný živočíšny druh, je to ešte komplikovanejšie, ale na druhej strane treba priznať, že podľa výrazov a toho, ako poznáte najlepšieho priateľa človeka sa dá čo to povedať o priebehu snov v psej hlave.

Pohyb ušami

Lovecké psy sú od prírody vysadené na to, aby vetrili svojimi zmyslami. Lenže zdomácnili ako muži, ktorým sa už tiež nechce loviť nič iné ako mladé baby. No a tak sa nám sníva. O tom, ako lovíme prsnaté študentky, ako sa ženieme autami, lovíme v divokej prérii zver, ktorú sme uštváli vlastnými silami. A potom sa zobudíme, vypneme televízor a ideme spať. Podobne sú na tom psy, žijúce medzi štyrmi stenami a jediné na čo využijú lovecké reflexy je veštenie, či pán odomyká, alebo neodomyká dvere. Ale tie sny. Tie im rozkývu uši, rozbúchajú srdce. Sny o prírode a divokom love vidieť na psoch, ktorí sa neskôr prebudia a s majiteľom pokojnou chôdzou brešú na mestských holubov.

Nekonečná hra

Samého so sebou, so svojim ľudským kamarátom, s loptou, konárom, čímkoľvek. Tieto sny sú rovnako krásne, ako keď sa nám sníva, že naháňame toho nášho havkáča. Činnosti človeka a zvierat sa v mnohom stretávajú a najmä v snoch.

Akcia

Plávanie, behanie, jedenie, aportovanie, hlavne to, čo im chýba ak sú doma sami. Chodíme do školy a zamestnania a náš štvornohý miláčik sa počas dňa neraz zasníva. Zapnutá kamera odhalí, že v spánku robí všetko možné len tichunko neleží.

Môj psí život

Volám sa Puňto a som pes. Obyčajný, malý, nenápadný, ale šťastný pes.

Môj pán je dobrý a každý deň mi dáva chutne žrádlo. Volajú ho Marek. Keby ste len vedeli, aký je milý! Vždy, keď príde z práce, tak ma hladká, dá mi napit' a žrať, hrá sa so mnou a dokonca ma bozkáva. Keby som mu mohol niečo povedať, určite by to bolo toto : „Si najlepší pán, akého som kedy mal!“

Večer sa vždy vyberieme na prechádzku. Prechádzame sa popri ceste, ale dakedy zjídeme do lesa. Vtedy som najšťastnejší. Behám, ňuchám, hrabem... Mám to veľmi rád. Pán mi vždy hovorí: „Nechod tak rýchlo, poď sem, nechaj to...“ Vtedy si len pomyslím: „Keby som mohol, tak ti utečiem!“ Ale nemyslím to vážne a po chvíli na to úplne zabudnem. Kde by mi bolo tak dobre? Stále čerstvé jedlo, čerstvý vzduch... a láskavý pohľad môjho pána!

Keď sa vrátíme z prechádzky, vždy si ľahneme na trávnu a „spíme“, potom si hádžeme loptu, ja hryziem topánky, oblizujem loptu, pánovu ruku a veľa iných psích vecí ... Proste som ten najšťastnejší pes na svete.

Ariana Kigyósiová

Ked' Centráčikov kopne múza

Domov

Hľadím na rozospatú dedinku,
čo od mala ma prebúdza.
na stromy čo sa koliašu,
a vánok, ktorý ukazuje smer.

Hľadím na ľudí,
čo od mala ma vychovali.
Na deti čo spomienky,
do srdca mi zapísali.

Hľadím na domov,
čo vždy pri srdci ma hrial.
Na ten krásny moment,
čo toľko starostí mi vzal.

Ariana Kigyósiová

Radosť

Ked' zacítim vôňu medu,
srdce sa mi otvorí.
Zlé spomienky zmiznú
a dúha sa objaví.
Lúč slnka mi dodá silu
a prestanem sa báť.
Farebné slová
nahradili úsmev.

Diana Jancurová

Dúha

Farebná a krásna
je dúha šťastia
malé kvapky života
nás tešia
pod'te ich chytať,
kým sa to dá.

Lívia Kuriplachová

Láska

Už nechcem sa toľko
hojdať na myšlienkach lásky,
obzerať sa za nimi
a prepadať sa pod zlomené srdce.
Potápať sa, keď ho stretnem.
Nie!
Zajtra poskladám svoje
zlomené srdce
a pošlem mu svoj
list lásky.

Kristína Drotárová

Farebné leto
už má zelenú Hreje
telo i dušu

Svet

veľký, čarovný, krásny
spieva, kreslí, tancuje
ako motýľ nad lúkou.
Hojdáme sa v jeho melódii

Imrich Kaplan

Dúha šťastia

Na každej križovatke
sú kamienky.
Menia farbu
na dôveru.
V dôvere je osud
rozhodnúť sa
o mojej dúhe šťastia.

Soňa Cimbalová

Predstavujeme sa ...

Som
Obyčajná
Nenápadná

A
Citlivá
Istá
Milá
neBezpečne
Aktívna
Láskavá
Obetavá
sVedomitá
Áno, to som ja

Tvrдый
Odolný
Mladý
A
Šikovný

Skromný
Odvážny
Lútostivý
A niekedy
Nerozvážne
Konajúci
Autor

Dobrý
Ešte
Neenergický
Ide
Smelo
Jasne
A
Naozaj
Ciel'avedome
Už
Rýmuje
A tvorí

Lenivá
píšuca
verše
ideová
aktívna
Kamarátska
únavná
rýchla
istá
poriadna
láskavá
aj
chytrá
obetavá
vždy
nápomocná

Sebavedomá
Inteligentná
Milá
Ohľaduplná
Náladová
A

Schopná
Inšpirujúca
Rozumná
Obetavá
Kreatívna
Očarujúca
Vynaliezavá
Áno, to som ja

Milá
I keď trochu zasnívaná
Radostná
Inteligentná
Asertívna
Myslí mi to

Ja, taká
Aká som
Cítim sa pripravená
Kamkoľvek vyraziť
A očakávať neočakávateľné
Na mojej jedinečnej ceste životom
Iniciatívy mi nechýba
No, viem že nie som dokonalá
Občas uletená
Viem si užívať život
Áno, taká som ja!

Prázdniny sa blížia

Letné prázdniny - najobľúbenejšia časť roka medzi školákmi. O chvíľu sú tu. Pomaly a (našťastie!) nezadržateľne sa blížia.

Opäť prešiel jeden školský rok a my sa o chvíľu ocitneme pri jeho hodnotení. Tento rok bol pre niektorých úspešný nielen po stránke študijnej, ale aj po stránke aktivít a rôznych mimoškolských, okresných, krajských či celoslovenských súťažiach, ktoré boli korunované výbornými výsledkami.

Teraz sa otočme úplne opačným smerom. Určite máte v živote veci, ktoré by ste chceli zvládnuť, ktoré by vás potešili a ktorým sa chcete venovať. Avšak, počas školského roka je tu veľmi veľa rušivých elementov, ktoré nám často bránia naplno sa venovať tomu, čomu chceme. A prázdniny sú správnym časom, aby sme naplno rozvinuli svoje aktivity, ktorým sme sa nemohli dostatočne venovať.

A keď o dva mesiace nazbierame síl, potom opäť hurá do školy

DOVIDENIA V ŠKOLSKOM ROKU 2014/2015

Modlitba za školu

Bože môj milý,
nedopušť, aby sa deti pobili,
nech vedomosti nasávajú,
na zlé chodničky neschádzajú.
Posväť našich učiteľov,
nech žiakov berú ako priateľov.
Vela úspechov škole dopraj
s osudmi detí sa pohraj.
Aby bola troja vôľa,
nech deti nemajú v živote bôľa.
Športové úspechy nech sa sypú,
čerti nech nerýpu.
Sily nám daj po celý rok,
nech sprevádza náš pevný krok.

Imrich Kaplan

**Časopis Centráčik pripravili a vydali žiaci Literárno – novinárskeho
krúžku Centráčik, zložka Základná škola vo Svidníku**

Šéfredaktor: **Imrich Kaplan**

Zástupca šéfredaktora: **Miriám Jackaninová**

Predsedovia redakčnej rady: **Ariana Kigyósiová**
Tomáš Sol'anka

Redaktori: Denis Jancura
Kristína Drotárová
Diana Jancurová
Sidónia Zasadová
Soňa Cimbalová
Lívia Kuriplachová
Simona Siroková

Adresa: **Spojená škola, ZŠ**
Centrálňa 464
089 01 Svidník

E-mail: zakladna@spojenaskolask.sk, tel.: 054/788 2042, mobil: 0911 750 314
0903625471

Informácie: www.spojenaskolask.sk

Časopis Centráčik vychádza od školského roku 2002/2003 ako občasník
pod vedením Mgr. Anny Lažovej

